

راهنمای نصب ساده

Windows 7

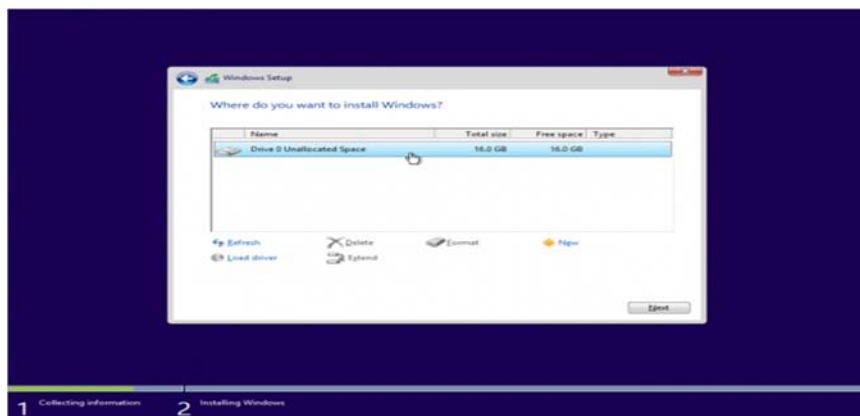
تهیه کننده: محسن دهقان

نصب ویندوز از طریق محیط سیستم عامل و از طریق Bootable disk امکان پذیر است. نصب از محیط سیستم عامل معمولاً جهت رفع اشکالات سیستمی و یا جهت ارتقا به نسخه بالاتر انجام می شود. در این روش فایل اجرایی از طریق دیسک یا فایل اجرا شده و ابتدا تنظیمات در محیط گرافیکی ویندوز انجام می شود، سپس کامپیوتر مجدداً راه اندازی شده و عملیات باقیمانده در محیط Windows PE ادامه می یابد.

نصب ویندوز از محیط سیستم عامل (ارتقا از ویندوز ویستا به ۷)

- ✓ نکته: جهت ارتقا ویندوز باید توجه شود که قابلیت ارتقا وجود داشته باشد. ویندوز XP بصورت مستقیم قابل ارتقا به ویندوز ۷ نیست.
- ✓ نکته: قابلیت ارتقا ساختار ویندوز وجود ندارد. نسخه ویندوز ۳۲ بیتی قابل ارتقا به ۶۴ بیتی نیست. برای این ارتقا باید ویندوز بصورت کامل نصب شود.
- تعریف Windows PE: این نسخه از ویندوز شامل یک محیط گرافیکی ساده جهت انجام مراحل پیش نصب (Pre-installation Environment) است.

تصویری از محیط ویندوز PE بخش مدیریت دیسک

نصب ویندوز از طریق Bootable disk:

➤ تعریف: یک Bootable disk ابزاری مانند یک CD، DVD یا Flash memory است که پس از روشن شدن کامپیوتر قابلیت اجرای یک سیستم عامل یا یک برنامه خاص را برای آن فراهم می سازد. (روش ساختن Bootable memory در ادامه توضیح داده می شود.)

جهت راه اندازی سیستم از طریق Bootable disk نیاز به تغییرات در تنظیمات BIOS مادربرد است. بلافاصله پس از فشردن کلید روشن کننده کامپیوتر، با استفاده از کلید Del روی صفحه کلید، محیط BIOS باز می شود. (کلید Del در اکثر مادربردها، کلید ورود به محیط BIOS است، در برخی سیستمها از کلیدهای دیگر مانند F2 استفاده می شود. این کلید در اولین تصاویر دریافتی از سیستم قابل مشاهده است.)

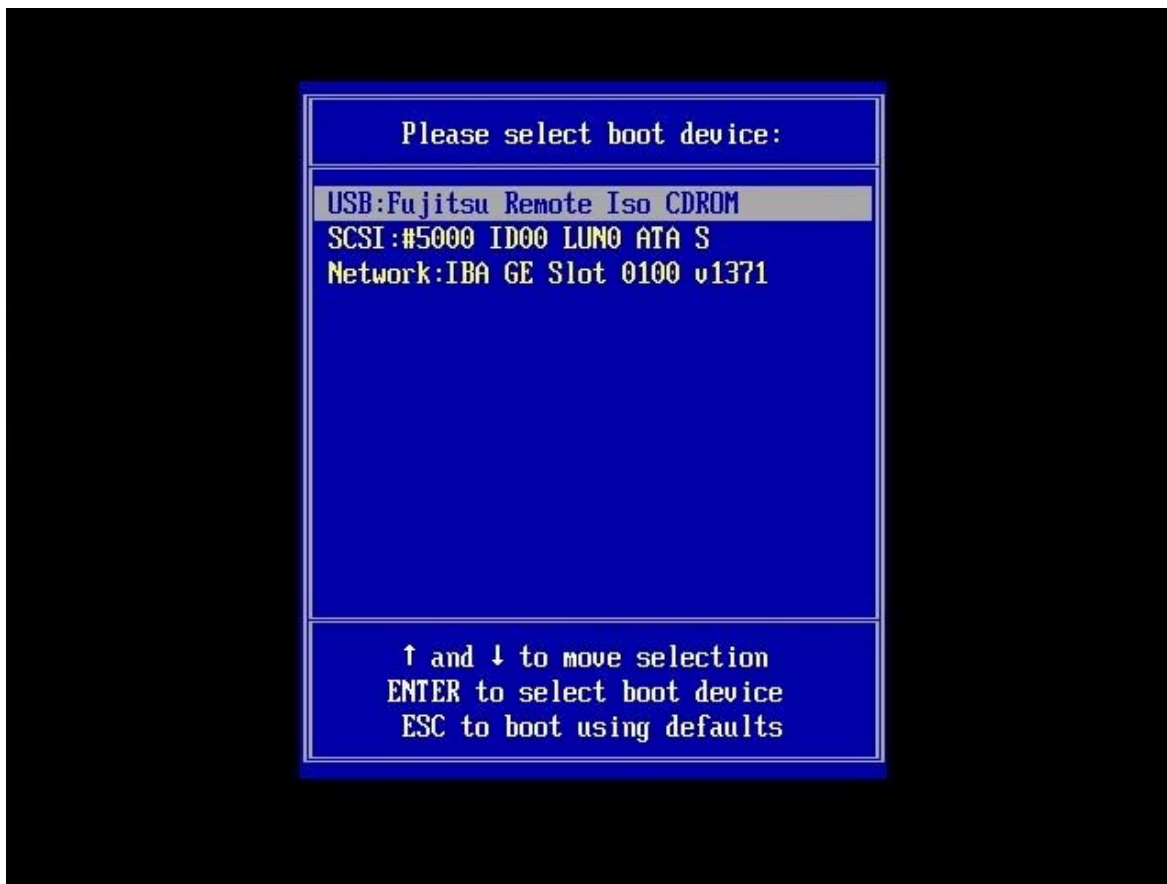
جهت ورود به تنظیمات BIOS از کلید Del استفاده می شود.

جهت دسترسی سریع به منوی Boot sequence از کلید F8 استفاده می شود.

پس از ورود به محیط BIOS، با توجه به مدل مادربرد، باید اولویت Boot sequence به ترتیب Removable disk یا CD ROM و سپس هارد دیسک قرار گیرد. بدین ترتیب پس از روشن شدن سیستم، ابتدا برای Boot شدن از طریق Bootable disk اقدام می شود. در برخی مادربردها Flash memory به عنوان هارد دیسک شناسایی می شود که می بایست در تنظیمات اولویت بندی هارد دیسک، اولویت بالاتری داشته باشد. پس از اولویت بندی، با کلید F10 و تأیید کاربر، تنظیمات ذخیره می شوند و پس از خروج، کامپیوتر Restart می شود. پس از روشن شدن کامپیوتر و در دسترس بودن Bootable disk از کاربر درخواست می شود تا برای Boot شدن کامپیوتر از طریق دیسک، کلیدی را فشار دهد.

Press any key to boot from CD or DVD._

- ✓ نکته: در برخی مادربردها، کلید میانبری (معمولا F8 یا F12) برای دسترسی به Boot menu وجود دارد که با فشردن آن منو اولویت باز شده و نیازی به انجام تنظیمات در مادربرد نیست. (به عکس بالا دقت شود).
- ✓ نکته: توجه شود برای افزایش سرعت روشن شدن سیستم (خصوصا در سیستمهای قدیمی) پس از اتمام نصب ویندوز، هارد دیسک به عنوان اولویت اول انتخاب شده و مابقی گزینه های غیرفعال گردند.

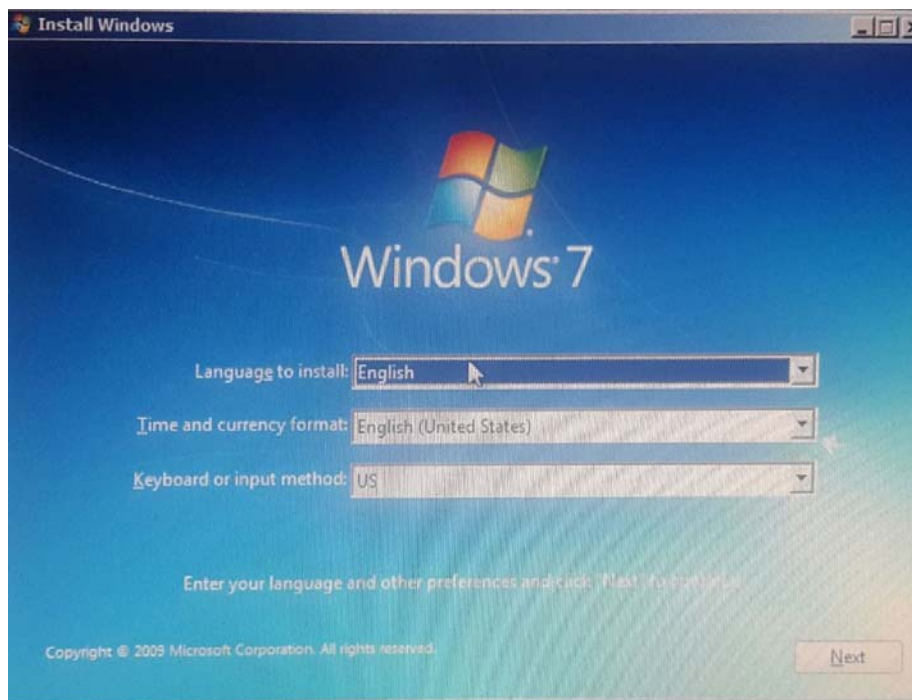

Boot menu با کلید F8 یا F12 در دسترس است. با استفاده از این منو دیگر نیازی به انجام تنظیمات مادربرد نیست.

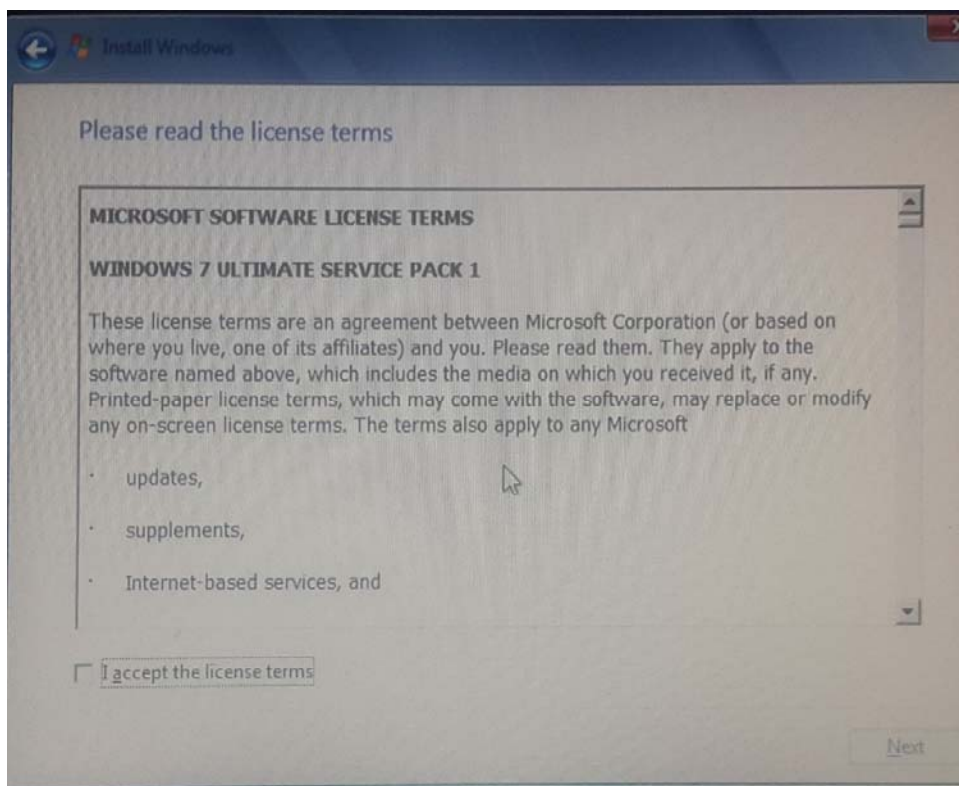
پس از Boot شدن سیستم، فایل‌های مربوط به راه اندازی Windows PE از روی دیسک خوانده می شود پنجره اولیه آن نمایش داده می شود. در این پنجره سه گزینه وجود دارد. با انتخاب گزینه Install now مراحل نصب ویندوز آغاز می شود. گزینه ... What to know اطلاعاتی در زمینه روش نصب ویندوز و پیش نیازهای آن در اختیار کاربر قرار می دهد. از گزینه .. Repair جهت تعمیر سیستم عامل استفاده می شود. (مانند زمانی که فایل‌های اصلی سیستم عامل دچار مشکل شده اند).

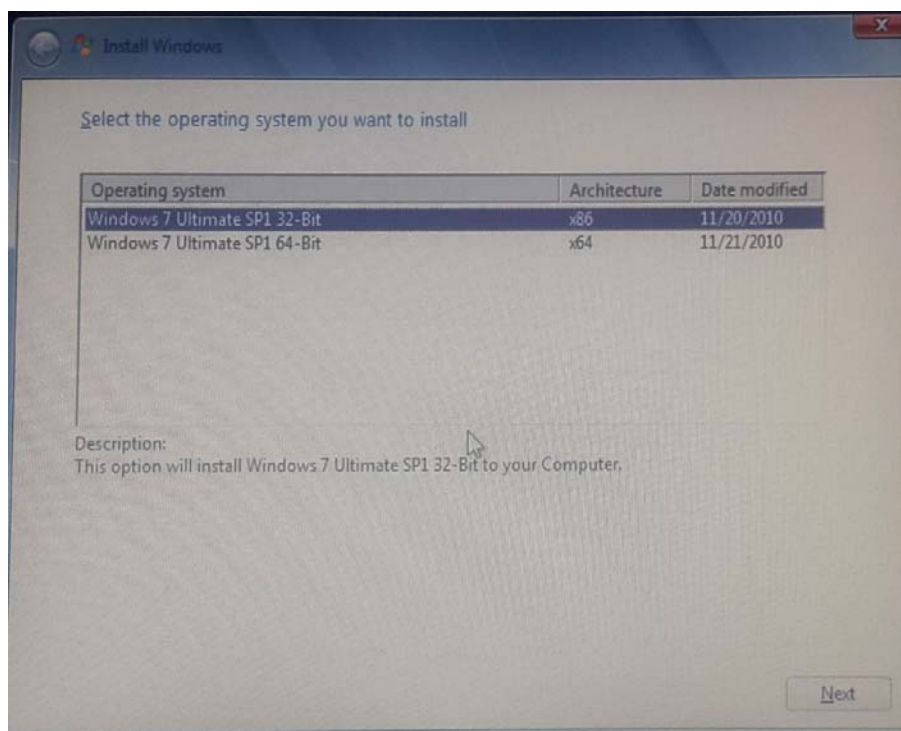
پس از انتخاب گزینه نصب ویندوز و در مرحله بعدی سوالات مربوط به تنظیمات زبان و فرمت آن و نوع ورودی (صفحه کلید) پرسیده می شود.

مراحل بعدی مربوط به تأیید توافقنامه نصب نرم افزار، نوع ساختار (۳۲ یا ۶۴ بیتی) و نوع نصب (به روز رسانی یا نصب کامل) است.

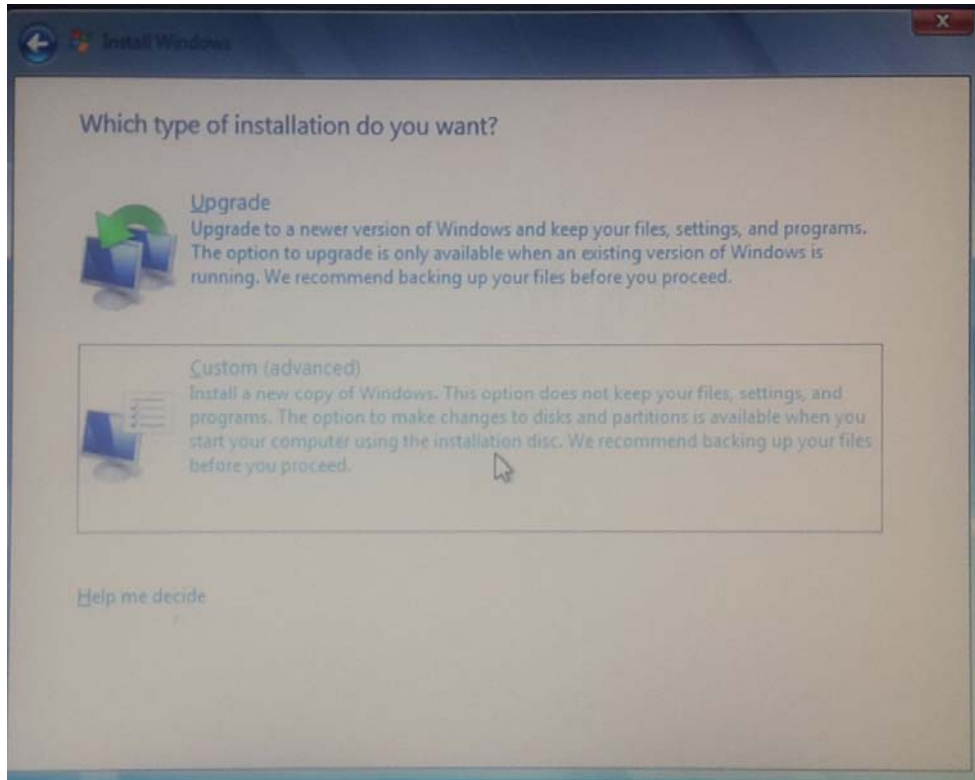
با انتخاب گزینه accept | توافق خود را با متن موجود اعلام کنید.

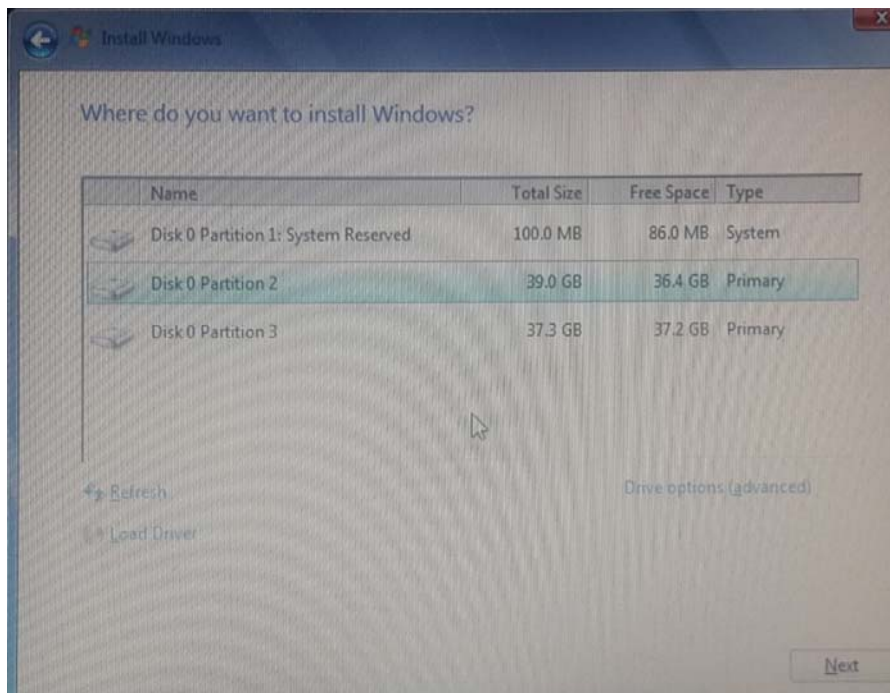
انتخاب ساختار معماری سیستم عامل: ۳۲ بیتی (x86) یا ۶۴ بیتی (x64)

در یک بررسی مختصر، سیستم عامل ۶۴ بیتی به نسبت ۳۲ بیتی دارای قدرت پردازش بیشتر است و حداکثر استفاده از امکانات سخت افزاری انجام می شود. از سوی دیگر، سیستم عامل ۳۲ بیتی سبکتر است و برای دستگاه های با سخت افزار متوسط و ضعیف توصیه می شود. امروزه در بسیاری از سازمانها و ادارات و جهت کاربران عادی، از سیستم عامل های ۳۲ بیتی استفاده می شود.

با انتخاب گزینه Upgrade ، مرحله ارتقا سیستم عامل و با گزینه Custom مراحل نصب کامل شروع می شود.
 با انتخاب گزینه Custom و نصب کامل، صفحه مربوط به مدیریت دیسک باز می شود.

نکاتی در مورد بخش مدیریت دیسک:

- چنانچه دیسک سیستم خام باشد، معادل حجم آن، فضای Unallocated space وجود دارد. این فضا می تواند به صورت کامل و یا بخشی از آن جهت نصب ویندوز استفاده شود.
- با انتخاب Drive option و گزینه New، می توان بخشی از فضای Unallocated را جدا کرده و به عنوان پارتیشن مستقل استفاده کرد. عملیات پارتیشن بندی از محیط ویندوز نیز قابل انجام است.
- پس از ایجاد یک پارتیشن، با انتخاب گزینه Format، پارتیشن جهت ذخیره سازی اطلاعات آماده می شود. همچنین عمل Formatting پس از نصب سیستم عامل و از محیط مدیریت دیسک در ویندوز قابل اجرا است.
- پس از ایجاد اولین پارتیشن، سیستم عامل بصورت خودکار بخشی از فضای دیسک (با توجه به نوع سیستم عامل از ۱۰۰ تا ۵۰۰ مگابایت) را جهت محاسبات داخلی رزرو می کند.
- طی مراحل پارتیشن بندی معمولاً اطلاعات روی دیسک از بین رفته و پاک می شود. لذا در مورد نصب مجدد ویندوز می بایست دقت شود.

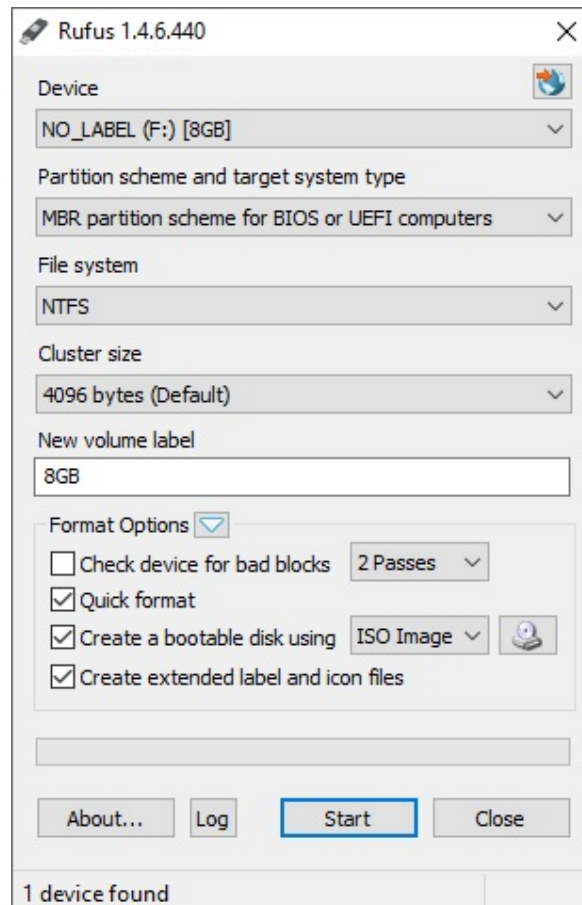
پس از طی این مراحل، مرحله نصب ویندوز شروع می شود که با توجه به سخت افزار مورد استفاده، زمان آن متغیر است. همچنین طی چند مرحله کامپیوتر Restart می شود.

ساختن یک Bootable Memory:

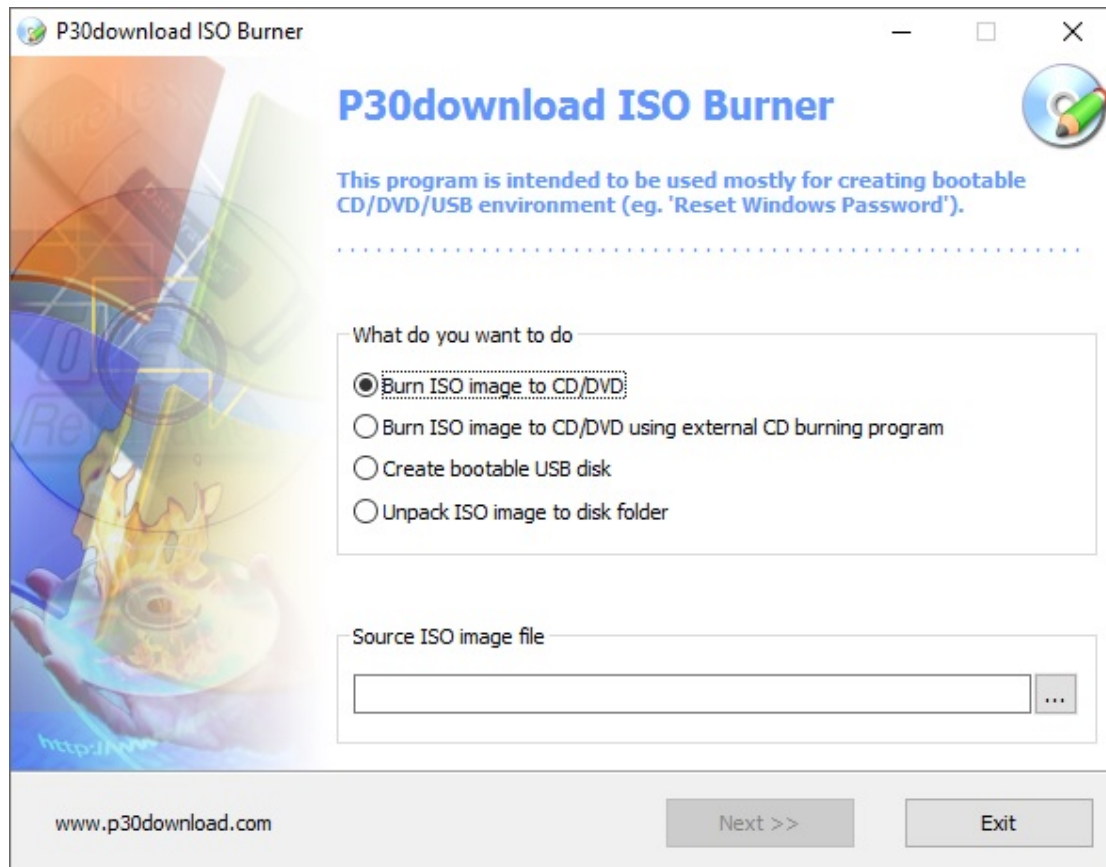
فایل اجرایی ویندوز به صورت فایل فشرده (ZIP) و با پسوند (ISO) است. در صورت نصب ویندوز از طریق شبکه یا ماشین مجازی، این فایل به صورت مستقیم قابل استفاده است. در صورت نیاز به نصب ویندوز از طریق Bootable Memory، فایل مذکور می بایست از طریق نرم افزارهای Disk Writer مانند Nero، به Memory منتقل شده و آن را بصورت Bootable تبدیل کند. نرم افزارهای دیگری نیز وجود دارند که صرفاً جهت انجام این انتقال طراحی شده اند که دو مورد آن به صورت مختصر بررسی می شود.

نرم افزار Rufus:

پس از راه اندازی نرم افزار، در بخش Device، تعداد Memory های متصل شده به سیستم نمایش داده می شوند. پس از انتخاب Memory مورد نظر، در بخش Create a bootable ... و با انتخاب آیکن دیسک، فایل ISO به نرم افزار معرفی می شود. با کلیک روی Start مراحل ساخت Bootable Memory آغاز شده و با نمایش عبارت DONE در بخش پایین نرم افزار به اتمام می رسد.

این نرم افزار تخصصی تر طراحی شده است. چهار گزینه موجود در در پنجره اول به ترتیب عملیات زیر را انجام می دهند.

- ساخت یک Bootable CD: با انتخاب این گزینه، فایل ISO با توجه به حجم آن روی یک دیسک نوری نوشته شده و آن را به صورت Bootable تبدیل می کند.
- ساخت یک Bootable CD توسط برنامه دیگر: در صورت وجود نرم افزار Disk Writer مانند Nero، از این برنامه جهت تبدیل فایل استفاده می شود. بدیهی است نرم افزار Nero دارای گزینه های متنوع تری جهت این کار است.
- ساخت یک Bootable USB Disk: این گزینه مانند نرم افزار قبلی عمل می کند.
- باز کردن فایل ISO: فایل ISO یک فایل فشرده (ZIP) است. توسط این گزینه فایل در مسیر معرفی شده Unpack می گردد.

با انتخاب هر گزینه و انتخاب فایل در بخش پایین، مرحله تبدیل آغاز می شود.